

ויואל משה

אמרות טהורות מבנש"ק רבי יואל משה פינטו שליט"א
בן אדמו"ר רבינו יאשיהו פינטו שליט"א ראב"ד מרוקו.

אוצר פנינים מזהירים, דברי התעוררו ומוסרים, לעורר הלבבות
ולתקן המעשים מפרדס התורה בלולים • מתוך גיליון 'ויואל משה'

להשגת שלמתו.

**הקב"ה שם את האדם במקום ובתפקיד בו הוא יכול
להגיע אל שלמות נפשו**

**כל מקום בו האדם נמצא הוא מקום קדוש וראוי לו
ואם חושב אחרת הרי הוא חולק על הקב"ה**

הרה"ק רבי אהרן מקרלין זיע"א (השני) הביא בספרו
"בית אהרן" שהרה"ק רבי שלמה מקרלין זיע"א
(תלמיד המגיד ממעזריטש ורבי אהרן מקרלין הראשון זיע"א),
אמר לפרש את מה שדרשו חז"ל מהפסוק הנאמר
בקריאת שמע "וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ" (דברים ו ה)
ואמרו חז"ל כי משמעות הציווי
הזה, בו מצווה הקב"ה את כל
אחד מישראל הוא "שלא יהיה
ליבך חלוק על המקום". ופירש
כי "שלא יהיה ליבך חלוק על
המקום" הכונה היא שלא יהיה
האדם חולק על הקב"ה, וחושב
ההיפך ממנו יתברך בעניין
המקום בו שמו ה', שאם הקב"ה זימן את האדם
למקום מסוים ידע האדם כי השהות באותו מקום
היא הטובה ביותר בעבורו, ואם האדם חושב בדעתו
שבמקום אחר טוב יותר יהיה לו הרי הוא חולק על
הקב"ה, כי אין דבר הנעשה מעצמו אלא הכל פועל
הש"ת, ואם האדם חושב בדעתו שמקום זה אינו

פעמים שהקב"ה מזמן את האדם לגור במקום
מסוים, או לעבוד בעבודה כלשהיא, ולפי ראות
עיניו של האדם ההימצאות במקום זה גורמת לו
ריחוק מהקב"ה, והוא חושב שאילו היה מקום מושבו
במקום אחר, או שהיה נושא במשרה שאין בה
כל כך הרבה טירדה, אז היה ביכולתו לעבוד את
הקב"ה ביותר הרחבת הדעת והיה ליבו פנוי יותר
לעשות את רצון אביו שבשמים,
והמקום בו נמצא והתפקיד אותו
נושא הם המונעים ממנו לעבוד
את ה', וגורמים את ריחוקו
מאביו שבשמים. אולם באמת
מחשבה זו היא מכשול גדול,
שאם האדם יטה לבבו אחריה
ויאמין בה סופו יהיה שלא יעבוד
את הקב"ה כלל. כי על האדם
לידע שהקב"ה שלחו לעולם

הזה עבור השגת מטרה מסוימת, ועבור עשיית
מעשים שיתקנו את נשמתו, ולכן אין דבר הקורה
עם האדם בצורה טבעית ומקרית, אלא המקום
בו נטעו הקב"ה לגור, במקום זה בלבד יכול הוא
להגיע אל שלמות נפשו. וכן האומנות בה עוסק
דווקא על ידי התעסקות בה יכול הוא להגיע

חדש! לכל מבקשי החכמה
ניתן לקבל בתפוצה ישירה את העלונים
"ויואל משה"

ו"פניני ויואל משה"
מתורגמו ומוסרו של בנש"ק
רבי יואל משה פינטו שליט"א
בנו בכורו של האדמו"ר
רבינו יאשיהו פינטו שליט"א
במיל: TorahPinto@gmail.com
בוטצאפ: +1 (917) 459-8776

כל אחד מישראל קיבל חלק מסוים בעשיית המצות ובלמוד התורה שרק על ידיו יכול להשיג את חלקו בעולם הבא

כל אחד מישראל נפשו נקשרת לעשיית מצוה מסוימת שבקיומה הוא מרגיש מיצוי יכולותיו הרוחניות וקירבה להקב"ה יותר מאשר בעשיית מצות אחרות. וכן הוא בלימוד התורה, שכל אחד מרגיש התעלות הנפש ושניתנה בליבו בינה להבין ולהשכיל בחלק אחר מחלקי תורתנו הקדושה. ופעמים שהאדם נעצב מדוע חלקו הוא חלק פחות בתורה ובמצות ביחס לחלקו של חברו, שהוא מקיים בשלמות מצוה קלה, וחברו מקיים בשלמות מצוה חשובה, או שהוא מצליח ללמוד רק דברי אגדה ולקרא תהילים, ואילו חברו זוכה לעיין בדברי תורה ולהבינם לעומק. אך צריך האדם לידע שבמתן תורה חילק הקב"ה את כח והרגש עשיית המצות ואת לימוד התורה בין כל נשמות ישראל, ולכל אחד מישראל נתן הקב"ה חלק אחר בהם, ומצות ודברי תורה אליהם נפשו של האדם מתקשרת וכמהה הם החלק אותו חלק ה' לו במתן תורה, ורק על ידי אותו החלק יכול האדם להשיג את חלקו בעולם הבא, ואם יזניח את המצוה וחלק התורה השייכים לו ויתן עיניו בחלק חברו, לא ישיג מאומה. וכן כתב האלשיך הקדוש (תורת משה פרשת שמייני) לפרש את דברי התנא שאמר "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא", כי לכל אחד יש חלק אחד בעשיית המצות ובלמוד התורה שרק על ידו יכול הוא להגיע אל חלקו בעולם הבא. וכך מצינו גם לבעל הבני יששכר זיע"א שכתב בספרו "דרך פקודיך" (מל"ת טו) על פי יסוד דבריו של המגיד הקדוש מקוזניץ זיע"א, לפרש את דברי הגמרא (תענית לא). האומרת שלעתיד לבא בימות המשיח יושיב הקב"ה את הצדיקים בצורת עיגול, והוא יתברך ישב באמצעו של אותו עיגול בין הצדיקים, וכל אחד מהצדיקים ישיט את אצבעו אל עבר הקב"ה. וכמוכן שהדברים אינם כהבנתם הפשוטה, אלא שבימי הגלות שיש הסתרה וערפל העוטה את האמת, יש המשפילים רוחם וחושבים כי דרך ה' בה הם הולכים היא פחותה והם רחוקים מהקב"ה. ויש המתגאים וחושבים כי עבודת ה' בה הם נוהגים היא הנכונה, וכל השאר טועים. אולם לעתיד לבא כאשר תתגלה האמת ולא תהיה עוד נעדרת, אז יתברר שכל הצדיקים יושבים בעיגול סביב הקב"ה, ואין צדיק אחד קרוב להקב"ה יותר מאשר הצדיק השני, שאלו ואלו דברים אלוקים חיים.

טוב עבורו, נמצא שהוא חושב אחרת ממחשבתו של הקב"ה. וכן מצינו לרבינו החפץ חיים זיע"א שאמר לפרש את הדבר שאמר הקב"ה למשה רבינו כשניגלה אליו בסנה, "וַיֹּאמֶר אֶל תִּקְרָב הַלֵּם שֶׁל-נְעֻלֶיךָ מַעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲתָה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמֶּת-קֹדֶשׁ הוּא" (שמות ג ה), ופירש החפץ חיים כי פעמים שהאדם מרגיש קרירות בעבודת ה', וחוסר רצון ומרץ בקיום המצות, והוא תולה את ההרגשה הזאת במקום בו הוא נמצא, או באנשים הסובבים אותו, ובמאורעות הנעשים עמו. אולם דבר ה' אל האדם הוא "אל תקרב הים" - אינך צריך לילך למקום אחר בשביל לעבוד את ה', אלא "של נעלך מעל רגלך" - הסר את החטאים מעליך, "כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא" - כל מקום בו אתה נמצא הוא אדמת קודש, ורק עונותיך הם הגורמים לך הרגשה זאת.

המאמין בהקב"ה אסור לו להתחרט על אף מעשה שעשה

ועוד צריך האדם לידע כי כל דבר שהוא עושה, או שאחרים עושים עמו, אפילו הדבר שנראה בעיניו זניח ביותר וחסר משמעות הרי הוא מהקב"ה, שהוא סיבב שאותו הדבר יעשה. ואין הקב"ה עושה דברים שהם חסרי תועלת, אלא כל מעשה הוא לתיקון נפשו של האדם, ולקרבו אל שלימותו. וכך מצינו לבעל שם טוב הקדוש ששאל על דברי רבותינו שאמרו "רשעים מלאים חרטה", שלכאורה אם הם מתחרטים על מעשיהם הרעים מדוע קראו להם רשעים, הרי על ידי חרטה אחת שיתחרט האדם על חטאיו מעומק ליבו ימחל לו ה' על כל חטאיו. והשיב הבעל שם טוב הקדוש כי לא אמרו חז"ל "רשעים מלאים חרטה" על אנשים שחטאו ומתחרטים על חטאיהם, אלא אמרו זאת על אנשים שלא חטאו מימיהם, אך הם אינם מאמינים שכל המעשים שעשו בימיהם הם מהקב"ה, אלא הם חושבים שחשיבה שגויה שחשבו, או שנחפזו לעשות מעשה, זהו הדבר שגרם להם לעשות מעשה שהזיק להם והם מתחרטים על אותו מעשה, ולכן הם נקראים רשעים, כי אינם מאמינים שכל דבר שהאדם עושה מקורו ברצון ה' ומתחרטים על מעשים שמאת ה' היו. והמאמין שכל דבר הוא מהש"ת, אין לא להתחרט על אף דבר שעשה מלבד על העבירות, כי ודא מה' היתה זאת, וכעת היא נפלאות מעיניו, עד שיאיר ה' את עיניו להבין כיצד דבר זה שעשה מועיל לו.